ב"ה | גיליון 722
ערב שבת קדש
פרשת **ויצא** תשפ"ה

י-ם	15:55	17:15
ת"א	16:18	17:16
חיפה	16:03	17:14
ב"ש	16:19	17:17

אוצר הנפש

עלון שבועי בענייני תורת הנפש ותיקון המדות משיעורי **הרב יצחק גינזבורג** שליט"א

אוצר הפרשה

בכייתה של לאה בפרשת דרכים

חז"ל אומרים שלאה אמנו שמעה על פרשת דרכים שהבריות אומרות "גדולה לגדול וקטנה לקטן" – שלאה מיועדת לעשו הרשע ורחל הקטנה מיועדת ליעקב. קודם כתוב שהיא שמעה בפרשת דרכים מה שהבריות מספרות, שגדולה לגדול וקטנה לקטן, ואחר כך היא ישבה בפרשת דרכים והתחילה לחקור את הבריות מה מעשיו של עשו.

קודם היא רק שמעה באקראי ואחר כך התיישבה שם לברר, עד שהיא הבינה שעשו הוא רשע מרושע – "איש רע, שופך דמים, מקפח עוברים ושבים, אדמוני כולו כאדרת שער, רשע, כל תועבות ה' עשה". היא בכתה לה' ואמרה לו 'שתינו, אני ואחותי, יצאנו מרחם אחד – למה מגיע לאחותי הקטנה להתחתן עם צדיק ואני צריכה להתחתן עם רשע, חס ושלום, רחמנא ליצלן?!'.

היא כל כך בכתה עד שה' שמע את התפלה שלה, ואז אבא שלה סידר את הענינים ברמאות לטובתה של לאה – טובה נצחית, שממנה יוצא משיח בן דוד. משיח בן יוסף יוצא מרחל אבל משיח בן דוד יוצא מלאה – היא זכתה לכך על ידי שבכתה על פרשת דרכים.

(כ' כסלו תשפ"ד)

אוצר הסיפור

ראש חודש כסלו – "חג הגאולה" של הרבי

בשמחת תורה תשל"ח, עבר הרבי התקף לב באמצע ההקפות. מאז במשך למעלה מחודש שהה הרבי בחדרו, ולא יצא אל החסידים. ובראש חודש בכסלו הרבי הבריא, ויצא מ-770 לביתו. כאשר יצא הרבי לביתו שמחו ורקדו כל החסידים שעות רבות, בשמחה גדולה מאוד. כשראתה זאת הרבנית הופתעה מאוד, ואמרה – 'עד עכשיו לא ידעתי עד כמה החסידים אוהבים את הרבי, ורק כעת רואה אני כמה החסידים אוהבים את הרבי'.

> עד עכשיו לא ידעתי עד כמה החסידים אוהבים את הרבי

אפילו הרבנית – שכל הזמן ראתה את החסידים, את ההתוועדויות שהרבי היה בא ומתוועד, והיו שרים ומקשיבים וכותבים ולומדים את דברי הרבי, אבל עד שלא בא היום הזה שהרבי היה חולה מסוכן, וה' עשה נס והרבי הבריא, וכולם היו בשיא ההתלהבות – רק אז היא ראתה שבאמת אוהבים את הרבי. יכול להיות דבר שאדם עושה עצמו שמח, רוקד ושר, וזה לא מאה אחוז באמת? יכול להיות שאדם עושה כל מיני דברים וזה לא מאה אחוז אמת. מי שהוא מאוד צדיק וחכם יכול להבחין אם זה מאה אחוז באמת, והרבנית היתה מאוד מפוכחת, וראתה לתוך הלב של החסידים, וכשראתה כמה שמחים ורוקדים היא ראתה שזה באמת, שהחסידים באמת אוהבים את הרבי יותר מכל דבר אחר בעולם.

אם כן, חוץ מזה שהיום הזה, ראש חודש כסלו, הוא יום שהרבי הבריא – זה נקרא "חג הגאולה" של הרבי – זה יום שרואים, וכל חסיד מגלה בלב שלו, כמה הוא אוהב את הרבי. זה משהו מאוד גדול.

(מתוך "סיפורי צדיקים")

אוצר הפתגם

בפנימיות, חדש כסלו הוא חדש של בטחון. כסל הוא לשון בטחון. היות שהחוש של חודש כסלו הוא חוש השינה – נמצא שיש קשר בין חלומות למדת הבטחון. החלום מחזק את הבטחון – "אל כל החיים יש בטחון" – בסוד "א-דני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני".

(ו כסלו תשפ"א)

יו"ל ע"י תלמידי הרב גינזבורג. להצטרפות לתפוצת שיעורי הרב:דוא"ל: itielgi@gmail.com וואטסאפ: 050-7951105

אוצר התבונה

עבודת חדש כסלו

חדש כסלו, הוא חדש הגאולה – כמו חדש ניסן. שנזכה לראות בעיני בשר את הגאולה האמתית והשלמה תכף ומיד ממש.

ישנה שיחה של הרבי בה הוא כותב שבכל חדש יש משהו חדש, יש שליחות מיוחדת בכל חדש. השליחות המיוחדת שמקבלים בחדש כסלו, כפי שמסביר הרבי בשיחה – היא השליחות של "יפוצו מעינותיך חוצה". השליחות הזו במובן קשורה לגאולה של אדמו"ר הזקן בי"ט כסלו – עיקר הפצת המעינות התחיל מהשחרור שלו מבית הכלא. בהמשך גם חג הגאולה של הבן שלו, אדמו"ר האמצעי, חל ב-י' כסלו. אם כן, זהו חדש שכולנו מקבלים בו כח לקיים את השליחות של "יפוצו מעינותיך חוצה", שאזי "קאתי מר", דא מלכא משיחא, בחסד וברחמים. כך כתוב בזהר הקדוש, "בהאי חיבורא דילך", ספר הזהר הקדוש, כאשר ילמדו אותו באופן "דיתפרנסון מיניה", תורת הבעל שם טוב ואדמו"ר הזקן, "יפקון ביה מן גלותא" בחסד וברחמים.

> זהו חדש שכולנו מקבלים בו כח לקיים את השליחות של "יפוצו מעינותיך חוצה"

בספר יצירה כתוב שכל חדש נברא עם אות מ-**יב** האותיות הפשוטות של האלף-בית. החדש הזה, חדש כסלו, נברא באות **ס**. בהשגחה פרטית, היום הזה הוא גם יום ה-**ס** של השנה, יום ה-60 מראש השנה. 60 היינו "ששים גבורים" – צריך את ששים הגיבורים. לבעל שם טוב היו ששים גיבורים, לרב המגיד היו ששים גיבורים, וככה בכל דור ודור צריכים את ששים הגיבורים כדי להפיץ את המעינות. השנה החדשים בסדרם, החדשים הראשונים, לכן זהו יום ה-60. אבל אם חדש חשון הוא מלא ר"ח כסלו הוא כבר היום ה-61 – יש גם קביעות כזו – 61 בגימטריא **אין**, "אין מזל לישראל". בראש חדש כסלו יש הארה של האין.

(אור לר"ח כסלו תשפ"ד)

אוצר קצר

הכנעה-הבדלה-המתקה בעבודות הפרט

זמן של מלחמה בעולם הוא זמן של "חרון אף של מקום" בעולם. בקבלה חרון אף שייך לסוד חרן, העולה ג"פ אלהים – שם אלהים שבבינה (סוד "אלהים חיים"), שם אלהים שבגבורה (מדת הדין) ושם אלהים שבמלכות (**אלהים** בגימטריא **הטבע**).

את שם אלהים שבמלכות מתקנים על ידי עבודת "ואני תפלה" השייכת למלכות – תפלה מקרב לב להצלת-הצלחת הכלל והפרט (למעלה מדרך הטבע). את שם אלהים שבגבורה מתקנים על ידי מלחמת היצר כפשוטה, עבודת האתכפיא של "איזהו גבור? הכובש את יצרו". את שם אלהים שבבינה ממתיקים על ידי עבודת העלאת המחשבות המושפעות מהמקיפין דאמא (של הלעומת-זה).

שלש העבודות הללו, בהן משתתף הפרט במלחמת הכלל, הן בסדר הכנעה-הבדלה-המתקה הידוע ממורנו הבעל שם טוב – סדר העבודה באן הוא הכנעה כלפי שמיא בעבודת התפלה "כעבדא קמיה מריה", הבדלה בין טוב לרע במלחמת היצר והמתקה בהעלאת המחשבות בדרך מורנו הבעל שם טוב (המתקת הדינים בשרשם השייכת לספירת הבינה).

(ליל שבת ויצא פ"ד)

אוצר האקטואליה

חיסול מוחלט

כל עוד לא מחסלים את האויב חיסול מלא (והופכים לקדושה את הגוים הטובים), למרות כל המכות שנותנים לו, נמצאים עדיין בבריחה. המצרים ספגו עשר מכות במצרים, ואחר גם טבעו בים סוף, אבל כל עוד נשאר רוע – עם ישראל נמצא במצב של בריחה.

גם היום, כמה שמכים את האויב – אם לא פועלים לחיסול מוחלט שלו, כיבוש והתיישבות, בעצם נמצאים בבריחה, בורחים מהיעוד האמתי שלנו, ממה שבאמת צריכים לעשות! רק לעתיד לבוא, בגאולה האחרונה, תהיה אתהפכא גמורה, ואז לא נברח יותר – "במנוסה לא תלכון".

(חיי שרה פ"ה)

אוצר הפתגם

בכל תיקון בין אנשים – על האדם להשתנות כדי להיות ראוי להתקשר לזולתו ולהוליד עמו, ולא לצפות ולהתפלל לשינוי של הזולת.

קהילה עיצוב: דעה & אביחיל | 054-6580146